

HGGunnink, gehouden te Rijnsburg eo, 09.04.2023

JOHANNES 20:1-10 Pasen

Votum + zegengroet

Psalm 21:1,2,3,4

Tien Woorden

Gezang 17:4,5

Gebed

Gezang 20:1,2,3

Lezen Johannes 19:38-42

Johannes 20:30-31

Tekst JOHANNES 20:1-10

Bediening van het Woord

Gezang 21:1,2,3

Gebed

Dienst van de offeranden

Psalm 21:5,6,7

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Ik heb net gehoord dat ook hier in deze streek op de basisschool het verkeersexamen is geweest. Groep 7 van de basisschool moest verkeersexamen doen. Dan krijg je eerst op school les, ook over de verkeersborden.

En vandaag krijgen we ook verkeersles hier in de kerk.

Want ik wil u het Woord van God laten horen onder het thema:

De Heere die leeft, stuurt Johannes en Petrus langs drie verkeersborden:

1) éénrichtingsverkeer!

2) doodlopende weg!

3) wegversmalling!

1) De Heere stuurt!

Als er één ding duidelijk wordt in de Evangelien, ook op Goede Vrijdag, maar ook in de hele tijd daarvoor. En bij de opstanding en verder, dan is het dat!

De Heere is en blijft 'in control'. Hij heeft alles onder controle.

Maria uit Magdala gaat met een paar andere vrouwen al heel vroeg op die zondagmorgen op pad.

Natuurlijk. Ze willen het lichaam van de Heere Jezus nog verder verzorgen. Het moest ook allemaal zo vlug op die dag van de begrafenis.

Maar als ze dan bij het graf komen - paniek!

De steen is weg!

Het graf open!

En dat is voor ons even weer nadenken, en doordenken, want wij gráven een graf.
Wij begráven mensen die overleden zijn.
Maar hier gaat het over een rotsgraf.
In de rots uitgehakt. Met een grafkamer. Je kunt misschien het beste denken aan die kerk in Delft. Waar de Oranjes ‘bijgezet’ worden. Dat is ook geen begraven.

Zo is het hier ook.
Een grafkamer. Met een bank of banken, in een nis, waarop het lichaam wordt neergelegd.

En dat graf, dat is open!
Meteen gaat Maria rechtsomkeert. Naar Petrus, naar Johannes.
“Het graf staat open! De Heere is weg!”

Maria, die heeft het over de Heere. En dat klopt precies.
Hij ís Heere. Hij lééft!
En Hij bepaalt ook op deze paasdag álles.
Hij stuurt Maria. En daarna Petrus en Johannes.
“De Heere is weg!”

Wat doe je? Als ze binnen komen rennen en ze roepen: “je auto is gestolen!”? Dan ga je natuurlijk meteen naar de plek waar de auto voor het laatst was. Dat heeft geen enkele zin, want die auto is weg. Maar zo doe je dat wel.

Petrus en Johannes, natuurlijk gaan zij kijken!
Het huis uit. De stad uit. Naar de begraven Heere.
Ze lopen, ja, ze lopen zelfs hard.
Dat is bijna niet voor te stellen in die cultuur in het Oosten.
Onze hulpen in Indonesië wilden nooit samen met mij in de stad lopen. Want voor hun idee liep ik altijd veel te hard. En dat doe je niet. Je loopt rustig.
En rennen, dat kan eigenlijk helemaal niet.

Maar Petrus en Johannes - het gaat met snelheid. Johannes nog sneller dan Petrus.
En Johannes komt dan ook het eerst bij het graf.
En hij ziet het ook.
Het graf, dat is open!
Het is dus waar.
Maria Magdalena heeft gelijk!

Omdat de ingang naar die grafkamer laag is meestal, en dat is hier ook zo, moet Johannes zich voorover buigen om naar binnen te kunnen kijken.
En vaag, want buiten is het licht, en binnen is het donker, vaag ziet hij de doeken waarin de Heere Jezus gewikkeld was, toen Hij begraven werd, vers 40 van hoofdstuk 19.
Vaag.
En meer ziet hij niet.
Want Johannes blijft buiten staan.

En dan is Petrus er ook.

En Petrus stopt niet bij de ingang van dat graf. Petrus die gaat verder, de grafkamer in.

Het is éénrichtingsverkeer. Zo, dat de Heere Johannes en Petrus naar het graf brengt en zelfs tot in het graf. Waar Hij neergelegd was.

De Heere Zelf wil dat Zijn discipelen, Zijn leerlingen ZIEN! Die situatie, hoe het daar is, wat daar is.

Opdat u gelooft, dat Jezus de Heere is, die lééft!

De Heere was begraven in dat graf. Dat heeft Maria zelf gezien.

En Johannes en Petrus die worden naar dát graf gestuurd om zéker te weten, en dan daarna te kunnen getuigen.

Ik denk, dat ik rustig mag zeggen dat het voor ons logisch is, dat na Goede Vrijdag, Pasen komt.

Ja, wij weten niet beter.

En daar zit het risico aan, dat dat 'gewoon' kan worden. En dan moet je het woord 'gewoon' tussen hoge komma's zetten.

Het kan dan zomaar in ons denken iets worden van, 'ja, dat erge van Goede Vrijdag, dat moest wel even, maar, ach, gelukkig is het ook zo voorbij'.

Het is misschien een rare vergelijking, maar, dat zegt misschien een moeder tegen de kinderen, als ze naar de tandarts gaan: "Even flink zijn, het duurt maar even!"

Of als ze een prik moeten hebben: "kom op, je bent groot, het is zo weer over!"

Als je zo kijkt naar Goede Vrijdag en Pasen, dan is het net of de toorn van God niet zoveel voorstelt.

Terwijl die toorn van God tegen ónze zonden, 'een lijden', zeggen de Dordtse Leerregels, 'genoeg voor de zonden van de héle wereld.'

Terwijl die toorn van God -voor ons, mensen- niet te dragen, zo zwaar is.

De leerlingen, Petrus en Johannes, ze begrijpen het offer van Christus nog niet.

Voor de leerlingen is Goede Vrijdag werkelijk het einde.

Want daar was immers de vloek van God.

Want Hij hing.

Aan het hout.

En als daar de vloek van God is, dan kan er geen toekomst meer zijn. Want dan heeft God gezegd: "nu is het voorbij. Ik hoef je niet".

Voor de leerlingen was dat het éénrichtingsverkeer: naar de dood. Over, en uit.

En dat kunnen ze uit zichzelf ook niet anders krijgen.

Zij zelf zijn niet in staat om hun eigen denken te veranderen.

En daarom stúúrt nu de Heere, ja, Hijzelf: Petrus en Johannes.

Omdat Hij immers verder wil.

Daarvoor moeten zij zicht krijgen op dat wonderlijke verlossingswerk van God.

Met inderdaad eerst dat kruis.

Maar met ook vervolgens, dat lege graf.

Zij moeten dit leren.

Want het is niet, broeders en zusters, het is niet: 'Hij leeft weer, het is nou weer goed.

Nou ja, laten we niet te veel meer denken aan Golgotha. Dat was allemaal wel erg, maar dat hebben we gehad. Gelukkig, dat is voorbij.'

Nee, het is immers: 'Golgotha is hélemaal nodig!'
Op de weg van de redding.
Eerst éénrichtingsverkeer naar het graf.
Máár, het graf is niet het einde.
En pas als zij dát goed weten, dán kunnen zij anderen de weg gaan wijzen!

2) Dan het tweede.

**De Heere Zelf stuurt Johannes en Petrus langs een tweede verkeersbord:
doodlopende weg.**

Petrus stapt de grafkamer binnen. En als hij een beetje aan het schemer gewend is, dan kijkt hij goed rond. Is het écht waar? Heeft Marie écht gelijk?

En hij ziet het.

Inderdaad. Jezus is hier niet meer.

Hij ziet het lijkkleed liggen. De doeken.

Het kan zijn dat die nog in de vorm van dat lichaam daar zijn.

Er waren immers honderd pond aan specerijen gebruikt om dat lichaam in die doeken in te wikkelen.

Het kan ook zijn dat die doeken ingezakt zijn. We weten het niet. Maar in elk geval, één ding is heel duidelijk. Wat Petrus ziet, dat is niet een chaos. Maar dat is nog 'heel netjes', om zo te zeggen.

Dat is dan ook anders, dan bijvoorbeeld bij de opwekking van Lazarus.

Als Lazarus naar buiten komt, dan moet de Heere zeggen: "haal nou die doeken maar van hem af". Want die zaten nog om hem heen.

Maar hier, die doeken liggen, maar er is geen lichaam.

En dan ook nog dat extra bijzondere. Dat doek dat over het hoofd van de Heere Jezus was gedaan, dat ligt op een andere plek.

Opgerold, ook nog.

En weer kun je zeggen, al klinkt het misschien vreemd dat woord, weer kun je zeggen: 'heel netjes'.

Maar, zo loopt het voor Petrus wel dood. Want wat Maria gezegd heeft, dat is dus waar.

Verbijsterend!

"Hoe is dit?"

Rovers kunnen het niet geweest zijn. Want die zouden heel anders omgegaan zijn met die doeken.

Maar wat dan?

Wat is hier aan de hand?

En dan komt Johannes ook. Hij ziet het.

Het lichaam is inderdaad weg.

Jezus is hier niet.

Een doodlopende weg.

Want zo is de Heere met hen bezig.

Want, dat Jezus daar niet meer is, dat klopt immers? Het kán toch niet, dat Hij daar bleef?

“Waarom zoeken jullie Hem die leeft, bij de doden?”

Hier, op dit moment, wil de Heere dat Petrus en Johannes, zeg maar, op die doodlopende weg helemaal vast lopen.

Want echt op dat moment, met hun denken over Golgotha, over dat kruis, over de vloek, zij komen er niet uit.

Maar, HIJ gaat verder!

En Hij gaat hun denken langzaam-aan ombuigen naar Zijn opstanding.

Voordat Hij hen het licht van het leven wil laten zien, moeten er een paar dingen heel duidelijk zijn.

Pasen is leven.

Maar het is leven-door-het-sterven-heen.

Het recht van God, en dat zei Hij al in Genesis 2: ‘als je dan overtreedt, dan is daar de straf: de dood.’

Dat recht van God, dat kan niet anders - dat moet gehandhaafd worden.

En dán is er toekomst.

Dán, als aan het recht van God voldaan is, dán kan Christus gaan uitdelen wat Hij verdiend heeft door Zijn dood. ZONDAG 17, ten eerste.

Maar voor de mensen, voor Petrus en Johannes, eerst die doodlopende weg.

Om naar voren te kunnen denken, moet je eerst terugkijken naar vroeger, naar het verleden.

En dat is geloven.

Álles zien, hoe dat met elkaar verband houdt.

Én dat kruis. Én die opstanding.

3) Tenslotte, **de Heere die lééft, stuurt Petrus en Johannes langs het derde verkeersteken: wegversmalling!**

Johannes ziet het ook, Jezus is hier niet.

En dan ...: ‘Johannes geloofde.’

Maar dat is te sterk gezegd.

Want de Heere, Die geeft hem het begín van geloof.

Het is niet dat Johannes er in één keer door is, en zegt: “o ja, natuurlijk, de Heere heeft het gezegd. Dat weet ik nog wel. Hij zou opstaan na drie dagen.”

Nee, de Heere geeft hem het **begin** van geloof.

Iets van de mist in z'n hoofd trekt op.

Maar voor geloof dat stand houdt, voor geloof dat body heeft, voor geloof dat vooruitkijkt naar de toekomst, is méér nodig.

Daarvoor is nodig: het Woord en de Geest van Christus Zelf.

Alléén dat Woord! Zó wordt de weg versmald.

Er is niemand, ook Petrus en Johannes niet ... En dat zijn de, zeg maar, dat zijn de beste leerlingen die er geweest zijn.

Maar ook Petrus en Johannes, en niemand kan dat via zelf nadenken zeggen: “als ik alles bij mekaar optel, dan moet ik het wel concluderen, Jezus lééft”.

Nee, geen sprake van.

Met mensen is het echt ho-pe-loos.

Dat graf met die doeken, het brengt ze niet echt verder.

Met zelf zien, kom je er niet.

Denk maar aan wat hierna staat in het Evangelie, over Maria Magdalena. Dan ziet zij de Heere met eigen ogen, en dan zegt ze nog: "de tuinman".

Zij hebben nog geen inzicht gekregen in de Schrift.

Opstanding, het leven terugkrijgen, dat is niet zozeer het probleem voor de leerlingen. Dat hebben ze immers vaker meegemaakt.

Petrus en Johannes ook.

Het dochtertje van Jaïrus, dat was gestorven, maar het mag weer leven.

De jongeman uit Naïn.

Lazarus.

Dat hebben ze met eigen ogen gezien. En ze weten: 'de macht van God, de macht van de Zoon van God is zo groot.' Opstanding is hun moeite niet.

Maar hier is hun moeite: dat de **gevloekte** opstaat uit de doden.

Dat Hij Zelf opstaat.

Na dat krúis.

Dat gaat hun denken oneindig ver te boven.

Dat kan toch niet!?

Dat Hij leeft, en nooit weer zal sterven!?

Dat is toch onmogelijk!?

De moeite, broeders en zusters, op die eerste paasdag, dat is die overgang van vernedering naar verhoging.

Van het kruis, naar de opstanding. En naar de verkondiging van het Evangelie.

Voor de leerlingen ON-overkomelijk.

Maar, het gaat hier om de zaak van de Heere Zelf.

En HIJ zal hen die Schrift laten begrijpen.

Op ZIJN tijd.

Op weg naar die zekerheid van dat onbegrijpelijke, van die doeken in het graf, plaatst de Heere Zelf dat teken van die wegversmalling.

Niet de feiten alleen, want daar komen ze niet klaar mee.

Maar, dat Hij hun verstand opent, zodat zij de Schriften (kunnen) begrijpen.

De Schriften, de hele Bijbel!

Hij Die leeft, nadat Hij aan het kruis gestorven is, Hij is alleen te kennen vanuit het Woord!

Het Woord dat zegt, dat Hij MOET opstaan.

Dat MOET.

Dat is dat Goddelijke moeten. Dat is dat plan van God vanuit de eeuwigheid. In de vrederaad.

En zoals dat plan in de eeuwigheid gemaakt is, zo wordt het uitgevoerd in de tijd.

Want, God houdt niet op, op Golgotha.

Bij Golgotha mogen wij zeggen: 'kijk, tot een VOLKOMEN verzoening van ál onze zonden!'

Ja, maar dan?
Dan stopt het toch niet?
Want dan zou u hier niet zitten.
De Heere wil verder.
Nieuw leven. Passen bij Christus. Uiteindelijk - de hemel op aarde.
Hij is opgestaan. Hij leeft!

Dat is het Woord van God waardoor u uitzicht hebt. Nu al, in dit leven. Waarin zoveel te doen kan zijn.
Maar waarin die zekerheid is.
De leerlingen hebben het gezien.
De Heere heeft hen verder gebracht.
En nu mag u het weten en geloven, vanuit dat Woord. 'De weg wordt versmald'. Dat betekent niet dat de weg steeds minder begaanbaar wordt, integendeel.
Die weg wordt juist heel goed begaanbaar. Want met het Woord kom je er altijd.

Wegversmalling! Wij remmen dan vaak af. En dat is goed. Om je te bezinnen. Maar om daarna door te gaan. Verder te gaan, op Zijn weg. "Ik leef", zegt de Heere, "en dankzij Mij mag jij, mag u leven".

Hou het altijd bij elkaar.
Goede Vrijdag EN Pasen.
Het is niet zo vreemd dat de oude kerk, de kerk in de eerste eeuwen, Goede Vrijdag niet had.
Toen hadden ze het allemaal op de paasdag.
Omdat het zo aan elkaar verbonden is.
Het recht van God en de genade van God.

Maar wat is dan dat laatste vers van onze tekst eigenlijk teleurstellend.
Het is bij Petrus en Johannes, ja, zelfs bij die Johannes, die begon te geloven ...
Maar het is bij hen alsof er niks is gebeurd. Ze gaan naar hun logeeradres in Jeruzalem. En dat is het.

Want het Woord wil u duidelijk maken: de menselijke ON-macht. EN het Woord zegt tegen u: 'maar de Heere, Hij gaat verder!'

Die Johannes -die op die eerste paasdag het allemaal nog niet helder heeft-, die schrijft later zijn Evangelie. En dat is een deel van die wegversmalling. Om je te concentreren: 'dit is opdat u gelooft, dat Jezus is de Christus'.
Het Woord van God.
EN over kruis.
EN over opstanding.
Daar hebben wij alles aan!

Pasen, het is niet vaag.
De Heere leidt Zijn leerlingen langs die drie verkeerstekens.
Twee ervan zijn allang weg. Maar de derde is er nog.
Luister! Luister! En blijf luisteren!
Het is het Woord van God dat u de Heere doet kennen.
De Heere die lééft! Nádat Hij stierf!

En wie dit Evangelie van Pasen gelooft, die mag het zeggen: “Hij stierf voor mij!
Hij leeft voor mij! Opdat ik leef, met Hem, voor Hem.”

En opdat wij vanuit het Woord ook weten: ‘het beste dat komt nog!’

AMEN